

MOS TEACĂ

JURNAL ȚIVIL ȘI CAZON

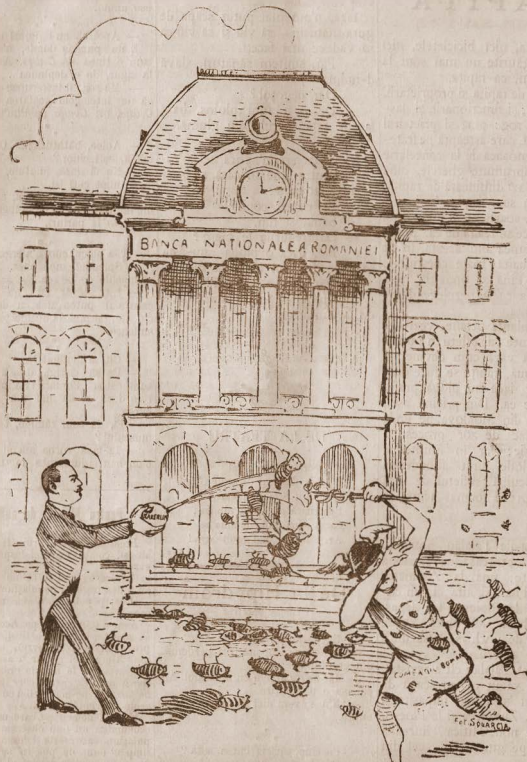
Fondat de ANTON RACALBAȘA

ABONAMENT,
10 LEI PE UN AN

Sub direcțiunea unui comitet

ADMINISTRAȚIA,
STRADA CLEMENTEȚII, 3

CAMPANIA CONTRA BANCEI

Pulverizatorul cu țacherlin a început să funcționeze la Banca Națională. Bietul comerț Român se apără cu caduceul lui Mercur contra gindacilor care îi sugă toată puterea.

Biblioteca Județeană „Ioan N. Roman” Constanța

EPIGRAMĂ

Lui P....

Dacă'r fi la noi în țară
Sufragiul universal;
Ar fi proclamat la sigur,
Precedent în... Transwal!
Costoche Suciu.

RAPIȚA

Nici criza, nici bicicletele, nici monedele găurite nu mai sunt la modă, acum, ca rapița.

Vorbesc de rapiță și proprietari, și arendașii, și funcționarii, și dascălii: mă rog: pină și prietenul meu Chiriță, care așteaptă pe frate-său să se întoacă de la cancelarie ca să 'i împrumute ghețele, pină și el vorbește azi dimineață de rapiță.

Rapița 'n sus, rapița 'n jos: planta asta, soarta ei, și mal virtos speranțele ce se leagă de ea, preocupă atât lumea anul acesta, în cit s'au lăsat baltă toate chestiunile cele-lalte. Pină și opoziția 'și-a sîstat ocenia ca să reguleze dăru-vera cu rapița.

Rapița e plantă belalie, vezi-că-d'ăia stă lumea cu sufletu 'n pumni așteptînd să vadă cum devine.

Dacă plouă, rapița se duce dracului — dar dacă nu plouă praful se alege de ea. Din pricina asta, agricultorii din Moldova, pe unde e secetă, fac de zor procesiuni pentru ploaie; iar în Muntenia, pe unde ploile sunt abundente, lumea 'și scuipă sufletul de frică să nu se'noreze tocmai acum, la secetă.

Neica Vasile Talalău, notabilul maalelei Dobroteasa, avea două fete măritate: una, la Zimnicea, cu un grădinar, și alta cu un cărămidar de la Ploiești. La Ispas, deună-zi, baba lui neica Vasile zor nevoie de unchiuș să se ducă să 'și vadă ginerii.

A rezistat Talalău cît a rezistat, dar cînd a văzut că nu scapă de clanța babei 'și-a luat tălpașia și a pornit la Zimnicea și la Ploiești.

— Ce e nou, Mitică? întrebă unchiușul pe ginere-său, cel din Ploiești.

— Bine, pace, tată socrule.

— Dar cu negustoria cum o duci?

Dacă n'o plouă, îmi pune Dumnezeu mină n' cap anu-ăsta, socrule.

— Să dea Dumnezeu, ginere. Și porni moșneagul la Zimnicea.

— Noroc, ginere.

— Sănătate, socrule. Dar ce vint te-a adus p'aci?

Iaca, n'am mai putut scăpa de gura mătului — să viu și să viu ca să văd ce mai faceți.

— Păi, suntem sănătoși, slavă d-nului.

— Dar negoțu?

De o fi anul plosos, bani facem, tată socrule, nu glumă.

La întoarcere, n'apucă neica Vasile să intre bine în casă și baba 'l și ia la gură:

— Ei, ce fac copii?

— Sănătoși tun.

— Da treburile te merg?

— Păi, dacă o plouă anu-ăsta se duce dracului al de la Ploiești.

Dar dacă n'o plouă?

— Atunci se duce dracului al de la Zimnicea.

Năsture

DE LA TEATRU

Pe secretarul general
L'a ras domnul director Ghica
Min anul ăsta bugetar,
Pentru că nu făcea nimica;
Ca și cum, zău, domnia sa
Ar fi făcînd mai mult ceva!

De la Hipodrom

— Cîrmec sportive —

— Ei, ce facem azi, Costache?

— Ori ne procopsim, ori perdem... dim greutate.

— Măi ne'ntoarcem cu muscalul. Am eu așa o presimțire.

— N'o s'avem nici de tramcal, ține mînte..

— Pe cine pariezi cursa asta?

— Pe *Gamine*, mal e vorbă, e un cal superb, l'ai văzut..

— Vorbă să fie! Hai că ese *Einar*. *Gamine* e indispus, schimbă dinții!..

— Ce tot cinți acolo, dar *Einar* nu știu că a avut insomnie astă noapte..

O cocoană foarte elegantă sta în picioare într'un echipaj și mai elegant, și urmărend cu binocul cursa, în care alergau trei cai, nu-și poate reține următorea cugetare gemă:

— Să știu mă chere, că dintre trei ese unul..

— Apoi să nu-l injuri pe Philips. E un pungaș domle, n'ai observat cum o ținea pă *Costișu*. Aveam cursa la sigur, de el depindea..

— Mă rog, îl întrerupse unul, atunci să ne înțelegem: călărea Philips pe *Costișu*, ori *Costișu* pe Philips?

— Aoleo, bătătura!... Ce mă calei maaa, ești chior?

— Nu fă gură, idiotule, căaa...

— Idiot ești tu...

— Ba sunteți amîndoi, adaugă unul din mulțimea celor cese inghesuie să-și ia bilete la pariuri.

— Ți-a plăcut cum a alergat *La Belle*?

— Splendid, mon cher. Dar curgea nădușeliile de pe ea...

— Într'adevăr iată un cal despre care s'ar putea zice cu drept cuvînt că a' alergat pină la ultima picătură de... sudoare.

— Cit ai câștigat?

— Ce să câștig, dragă Păi curse sunt astea? Porcarii! Să mi tai picioarele dacă ai să mai mă prinzi pe la curse.

— Ei, da cum rămîne, te întorci cu muscalul?

— Ia lasă vorba aia și fă-mi bine c'un ban și jumătate de tramvai.

Delaplată

Pentru Muzeul de anticități

Ecoul Moldovei, căruia îi mai zice și alt-fel, combate ast-fel despre emigrarea evreilor:

Ceea-ce ar trebui să ne înspăimînte ar fi descreșterea populațiunii rurale..

Dei: populațiunea noastră rurală descrește.

Asta nu împiedică pe *Ecoul Moldovei* să adauge, în același articol, vorbind despre goiul lăsat de evrei, că «nu după mult timp așcut gol ar fi astupat prin emigrarea de la sate la orașe a populațiunii noastre rurale care înmulțindu-se în țară, și ne-nal avînd cu ce se hrăni acolo ar veni la oraș..»

E un fenomen pe care miopii noștri economiști nu l'ai observat încă. O populațiune care crește și descrește în același timp e bună de pus în spirit, alături de exemplarul cu pricina și *Ecoul Moldovei* și de cei-l alți monștri de la Muzeu.

UNEI POETE

C. 7.

La școală 'n vast atelier,
Staî visătoare 'ntre colege...
Și 'n corul ce nu te nețeleg
A tale vie nasc și per.

Și nu-ți spui taina nimănui
Nici durul care te frământă
Ci 'n pacea, cugetării, afintă
Tu te glodești la ochii lui.

Tirziu de visul fermecat,
Tresal cuprinsu de minie :
— Gîndind la el cu frenesie,
Uo ac—infamul—te-a 'nțepat.

Lautu.

DOUĂ ȘTIRI TEATRALE

— Cărl n'au nici o legătură între ele —

Eminentul nostru autor dramatic L. dovic Mașu a mai prezentat o nouă piesă direcției Teatrului Național.

Autorul speră că această piesă va face o rețetă culesă.

D. Al. Andronescu, simpaticul casier al Teatrului, și-a dat demisia.

D'Argenton și Delavrancea*

Întro gazetă liberală din Iași, — la care Vizanti n'a început încă să trimite corespondențe din America, după cum probabil, se 'nvoise cu comitetul de redacție, — a apărut un articol anonim în potrivă d-lui Delavrancea.

Dacă ne-am lua după trivialitatea injuriilor ce cuprinde proza în chestie, ar trebui să deducem că autorul este vr'un Tătărașan rău crescut.

Dar informații precise ne permit a afirma că articolul nu este scris de un Tătărașan, ci de un om subțire, de un intelectual cu năruviri — nu de Tătărașan — ci de tatar sader.

Nu mai dînt'r un cap lătărăș și turtit și dînt'r o inimă barbară de tatar putea să iașă un asemenea potop de noroii asvîrjit asupra unuia din oamenii cei mai de elită cu care se fălește țara românească.

E un așa zis "intelectual" acela care a vamat în coloanele *Liberalul* din Iași cele mai veninase insulte ce am auzit și citit vre-odată.

Bravul intelectual, — care de sigur

*) Prezentul articol, care vibrează la ficcare rînd de o sfințită indignare, va părea multura prea grav pentru tonul obișnuit al lui Moș Teacă.

Mărturisim că tot așa ni se pare și nouă. Prin urmare sîntăm de acord cu cititorii noștri.

Asta dovedește mai bin e ca ori-ce armonia și omogenitatea dintre publicii cititor și comitetul nostru de redacție. *Nota Red.*

și-a scris articolul pe săm mai bine sub o masă de la Morta Rece, numită *Rece* probabil fiindcă produce ferbințeală la cap mulțora, — compară pe d. Delavrancea cu Tartarin din Tarascon, cu Numa Roumestan, în sfîrșit nu ești cu mai ce erou al lui Alphonse Daudet.

D. Delavrancea e orator lipsit de orice idee, un flecar care se 'mbătă de sunetele propriu lui voci, un om fără cap și fără inimă căruia i-a căzut pleoșcă din cer nițel dar de vorbă frumoasă însă fără de miez... așa zice anonimul de la *Liberalul*.

Și, în micimea lui sufletească de sectar colectivist, merge pînă a lăbăta chiar și strălucita reputație ce a cucerit d. Delavrancea în literatură, în anii și anii de muncă, în anii de penibilă muncă în cari poetul sărac cheltuia ca un nabab, talent și inimă, pînă a îmbogăți țara cu teazure de gîndire și de limbă românească.

Intelectualul tocmit cu luna de club colectivist își mai permite încă și o mîndrie: vorbește mirgav de nevinovincios de părinții d-lui Delavrancea și îi face o crimă acestuia din faptul că, în literatură, și-a lepadat adevăratul nume pentru a adopta un pseudonim pe care l'a acoperit de glorie.

Ori-ce om cu mintea întreagă pricepe că alegerea acestui pseudonim, astăzi ilustru, a fost povățuită numai de timiditatea debutantului care, cu toată valoarea lui, nu îndrăznea totuși să iașă din umbra unde se exilașă voluntar, la primele încercări artistice, toate talentele adevărate, și docile modeste.

D-lui Delavrancea nu-i era rusine de originea sa; d. Delavrancea nu era dintre aceia cari au nevoie să se numească de pildă Vasile din Oltenia pentru a-și ascunde rominescul nume de Karnaxinberg, cum ni se spune că li cheamă pe autorii articulelor din *Liberalul*.

...D-le Karnaxinberg, din Oltenia, din Moldova, din Galitia sau ori de unde îl ești, fiindcă te servești de reminiscențele d-tale din Daudet spre a clevești și biră, adu-ți aminte și de faimosul d'Argenton, tot o minunată creație a aceluiaș mare romancier.

Adu-ți aminte de acel tip de "ratat" mizgalitor de hirtie, plin de pretenții, care vorbește cu un suveran dispreț de cele mai netăgăduite simțiri ale artelor alturi de cari el, impotentul și pigmeul, apare ca un muc de luminare de seol pe lîngă un luceafăr.

Și — pentru că te obsedează Daudet, ascultă sărmane d'Argenton :

După ce ți-ai recitat și savurat cu deliciu proza din *Liberalul* și ți-ai zis în sinea ta cu inecibilă satisfacție : «bra, li omorîli și pe Delavrancea», cugeți la această frază de la sfîrșitul romanului *Tartarin sur les Alpes* :

«C'est un malentendu, allons, dit Tartarin, soulagé, rayonnant, la main

sur l'épaule de l'homme qu'il croyait avoir tué».

În semeția ta ridiculă de scriitorăș neisprăvit, ți-ai închipuit că din Delavrancea oratorul superb, din Delavrancea prozatorul strălucit, ai făcut un zero, un mimic, un Vasile din Oltenia.

«C'est un malentendu», sărmane, un trist «malentendu»...

Delamorteaed.

NU' I DE METZ

Din piesa *Antonia și Cleopatra*, care se găsește în cartonașul Teatrului Național, extragem următorul pasagi pe care credem de prișos să-l mai înșoțim de vre-un comentariu :

«Căci ți-ai puturoasă chiar lepra s'o lozească, întocmai ca minzată piscată de o mureșă sub coada-i, fugi-va peste Nil să dai potrivă numai să fugă peste mare, călîtonia acăgă și vergina pădure cu puțli ci în mijloc chiar perii mil rășcoală».

După cite știm *Antonia și Cleopatra* nu este scrisă de celebrul autor dramatic Nicu Metz.

UNUI SPIȘER CÎRN

E craiî. Cînd vede cite o damă,
În urmăi oblu lăsa pasul,
Și-ar urmăi-o, — dar e teamă...
Ca nu cumva să-i tae nasul !

●, de-ați vedea ce cap !

Ce grav, ce rocooco !

Să juri că e Carnot,

Ori Moltke !... Cînd colo

El fabrică un hap !

La Bristol, el berea își soarbe

Și scrie o cartă poștală

Adresată

Unei carbe,

O cartă frumos ilustrată !...

E marț chiar ilustrul Păcăli !

Ochelar

În cîrind Moș Teacă va reînflința faimoasa rubrică de corespondențe din *vilagistură*.

O sumă de amici ai noștri cari cu mari sacrificii — acotîndu-și lefurile, dînd poliți, vinzîndu-și rapița — s'au instalat pe la diverse stațiuni balneare și climaterice, ne vor trimite, suntem siguri, toate noștințele de care vor observa săd vor născoc.

CULME

— Care e culmea pentru un profesor de matematică ?

— Să fie bolnav de *calcule* și să nu-i reușească operația.

Nico

PTIU!!!

Citim în *Universul*, la «mîca publicitate»:

„Tînar, 18 ani, frumos și voinic, caută protecțiunea unei dame bogato văduvă. Adresa...”

— Auziți mucosul! Protecțiune îl trebuie lui să-și 25 la contra-pagină?
 Ț Ptiu, d-le Cazzavilla!...

CLOȘCA CU PUI

Cloșca. Mă întreb cine-i autorul zilelor tale, fiul meu? E o taină pe care de mult ți-o ascund. Azi însă fiind că pleacă la Paris, și voiajul fiind lung și oboșitor, așa că nu știu dacă bătrînă cum sună, mă voiu mai întoarce — sunt datoare să-ți divulg acest secret de familie.

Puiul: Ei bine?

Cloșca: Ei bine, acela căruia datorrești existența ta este Grigore Tocilescu, profesor la universitate!

Puiul: Ce om bun trebuie să fie papa!

Cloșca (cu amarăciune) Te îngeli, fiul meu, vai te îngeli: acest om m'a exploatat și mă exploatează fără de milă. El nu m'a luat de la Pietroasa, din sfîrul familiei și al pămîntului unde mă găseam, num'a luat zic, din sentiment — ci din calcul meschin.

Trăiam liniștită acolo, ca o pustuiacă, în tristă-mi văduvie, după încetarea din viață a primului și augustului meu soț, Alaric regele Visigoților.

Cînd Grigore Tocilescu a înfipt tir-năcopoul lui în groapa în care mă refugiaseam, am simțit că parcă renăsceteam. Eram ca o îngropată de vie al cărei mormînt îl deschide o mină providențială. Am simțit, de sigur, în primul moment, recunoștință pentru acela care mă făcuse să revăd lumina soarelui. Încet-încet, acest sentiment de grațitudine încreșcă se transformă în amor, grație stăruitoarelor declarații ce-mi făcea periful. El descria farmecele mele prin ziare și reviste, îmi lăuda frumusețea chiar la Academie; în sfîrșit, vorbea despre mine ca un poet despre muza lui.

Ast-fel m'a încîntat cu migdale a-mă m'a sedus.

Am plecat împreună cu dînsul la București.

Aici, după ce a păpat de pe urma

mea o multime de sume, m'a dat cu totul uitărei.

M'a închis într-o casă tristă care se numește Muza, împreună cu vol go-pilași, scumpul meu pușoi.

Pe cînd înfîmur petrecea la Adam Klisi și 'n alte locuri de perdițiuni, eu stam singură în sumbra și plicticoasă-mi locuință în care drept ori ce mobile nu vedeam de cit o sumă de borcane cu spirit pline cu viței cu două capete, copil fără ochi și cu nasurile la spate, în sfîrșit tot feul de nouăți ce-mi inspirai deagust și oroare.

Cît am suferit pușoi! melli, cit am regretat cuibul meu solitar de la Pietroasa!

Și trebuie să vă mai spun că, după alte toate, trădătorul meu soț era și gelos: el pusese soldați ca să mă păzească: ziua și noaptea!

Odată, un tînar sentimental și generos, îndușog de martiriul meu, înflăcăr de frumusețea mea, s'a încercat să mă răpescă.

Sărmanul amoretz, a fost surprins de sîbril ce mă păzeau și ținut cu brutalitate la pușcărie, parcă cine știe ce faptă rea comisese dacă mă iubea pe mine!

De- atunci am fost și mai cu străgînicie strejuită.

Nu mi s'a dat voie să ies din Muza de cit acum, cînd i-a venit gustul lui Tocilescu să mă ducă la Paris ca să mă expue... cine știe la ce noul pericole.

Handeranger

Ultima oră

În ultimul moment aflăm că prima parte a povestirei făcute de Madam Cloșca cu pul conține un sfruntat neadevăr: nu d Tocilescu este acela care ascose din obscuritatea de la Pietroasa, ci regretatul profesor Odobescu.

E trist că, la o vîrstă așa de înalțătată, madam cloșca cu pui mînte cu un cîinșim demn de *Voința Națională*. Asta ne dă de bănuț.

Nu cumva cucoana care face pe onorabilă, pe lingă Alaric, a mai avut încă doi?

Așteptăm lămuriri în această privință.

Comitetul de redacție

TU IAR ÎMI JURÎ..

Tu iar îmi jurî iubirea 'n veci
 Sub liliacu 'n floare,
 Și dulce capul ți-l apleci
 Pe sinu-mi, iubitoare.

Dar cînd cu mine-ășa petreci
 Ești simț cu înfiorare,
 Atingerî de mînușor reci
 Umblînd prin... buzunare.

Pog. Bănuț.

O DEFINIȚIE

- Ce sînt boxerii?
- Niște chinări care se bat cu boxul.
- Tac!, monșer, boxerii habar n'au ce-i aiă box.
- Atunci vii tot la vorba mea.
- Cum așa?
- Boxerii sînt adică niște oameni chinăți în box.

Culmea prevederii

D. ministru de domoni să trimeată pe d. Lăcusteanu în Dobrogea pentru a strîpi lăcustele.

Guguleț

ȘTIRE ARTISTICĂ

D. Mihail Păunescu, poetul bine cunoscut, a înălțat direcției Teatrului Național o piesă intitulată «Un vis de tinerețe». vodelul comic de zăcurat în trei acte și un prolog.

O nouă eră se deschide pentru literatura noastră dramatică.

- Draga mea logodnică, te voi iubi în veci.
- Așa dar mă găsești frumoasă?
- Ideală! Perfectă!
- Cum? N'am nici un cusur? Serios?
- Nici-unul... afară de mama ta care m'î va deveni soacră!

BARAGLADINA ȘI MINISTRUL DE RĂZBOI

— Seneavă cu fond autentic —

La cazarma din orașul C... se aștepta inspecția d-lui ministru de război. Inspecția era anunțată «prin surpriză» așa că sosirea superiorului putea să fie dintr'un moment într'altul.

Trecuseră cite-va zile de la anunțarea inspecției și nimeni nu sosea. Ofițerii ca și soldații începu-să ca să se plictisească cu așteptarea, așa că rămăsesse în sarcina aghiotantului de zi să ia măsuri pentru ca surpriza să nu fie neplăcută.

Aghiotantul par'că avea el o presimțire că inspecția fusese amânată pentru la «moși așteptați». Din cînd în cînd însă trecea pe la planton să afle ce mai e nou prin cazarmă.

Într'o zi, cum trecea grăbit și nepăsător, aruncă plantonului, mai mult din obicinuință, întrebarea — clișeu :

— Ce mai veste, planton? Soșit'a cine-va?

— Nimeni, trăiți d-le aghiotant afara doar de domnu caministru, răspuse plantonul, o baragladină pur sang.

— Și tacți din gură, măgarule? — are timp să strige aghiotantul și dete fuga să anunțe pe ofițerii cărî se găseau la popotă, de sosirea ministrului.

— Într'un minut toată cazarma era în picioare. Garda eșise afară, gornisții sunau din toate părțile... pină și colonelul sosise la fața locului, atras de neobișnuitul zgomot din cazarmă.

Nimeni însă nu-și putea da seama unde să fie ministrul.

— Ce mi-ai făcut aghiotant? Unde e d. ministru?

— Trăiți, d-le colonel, trebuie să fie aici. L-a văzut un planton.

După multe și zadarnice căutări se chemă plantonul cu pricina.

— Pe cine ai văzut mă, se răsteau ofițerii la el.

— Pe d. caministru, trăiți...

Pe ce l-ai cunoscut?

Pai pe ce să-l cunosc?

Era d. caministru de la a patra.

— Ce a patra, mă? Care a patra?

— Pai, don fruntaș Stan Vasile.

... Era cameristul de la compania a patra, fruntașul Stan Vasile.

Plantonul a mîncat Tirgșorul...

Cliențelă pentru Căinării

Acuma s'a 'ncurcat treaba.

Pînă aci, amicii noștri de religia *Adinocului* înjurau țara rominească, dar nu ieșeau din Bukus să i fi picat cu ceară; — ba, cînd le dădea administrația pasport de emigrare, tipău de răsuna Ierusalimul.

Acum, pornesc de bună voie, în legiuni, și pînă să plece, întonează imnuri de laudă pentru mama, careia 'î zic cu jalea copilului care se desparte de sinul mămîtichi-sei :

Mamă! Remii cu bine patria Mamă!

Din pricina acestui bizar reviriment, s'a produs alt reviriment, mai bizar : administrația, care altă dată era bucură să libereze cit mai multe paspoarte de emigrare și se aținea la granița ca să împiedice reîntarea celor expulsați, — nu iscădește acum pasport s'o pui pe foc — și se aținea la barieră ca să nu lăsa cum-va vre-un *drumț*!

Aci s'a vedea't altă drăcie — consecință a acestei răsturnate stări le suflet : ovez, cită vreme erau în *rad-cuță* cu administrația, mureau de dragul rabinilor și al predicatorilor lor ; și acum, de cînd sunt în tandrete cu poliția, zor-novoie să dărîme casa doctorului Beck!

Ciudată nație mai e și oveiul! Ori cum l'ai întoarce pe el, trebuie să alba un *dușman* — și dacă nu'l are gata, îl inventă.

Noroc că presa, doritoare să facă pace între elementele pămîntene, a intervenit cu autoritatea ei și a pus oare cum regulă.

Acum, din fetele, treaba e lămurită : o parte din ovei vae să plece și n'au paspoarte; alții, au paspoarte dar nu vor să plece. Cei dinții sunt cu Beck în contra poliției și cei-lalți cu poliția împotriva lui Beck — și în vremea asta, mîile de drumetși cari și-au lăsat copii, părinți și neveste, ca să scape de persecuția Romînilor, au plecat din toate unghiurile capitalei plîngînd pe sfîșietori :

Mamă! Remii cu bine patria Mamă!

Și au tabărit cu toți la căinăriile din calea Văcărești, pentru ca d'acolo să dea cu pietre în geamurile doctorului Beck.

Dacă și exodul desprecare vorhește Biblia s'o fi făcut tot cum se fac emigrările astea, apoi bietul Moise trebuie să fi rognat de multe ori plăgile Egiptului.

AMORUL ÎN MOȘI

Mai mult ca turta dulce ești dulce între femei
Și te-aș trata, Marișo, cu vin și mititei,
De-ai vrea să vii cu mine în fund la Eliad,
Și de nu ți-o fi bine mustața ești mi-o rad!

Frumoasă ești, Marișo, frumoasă fără de seamă,
Cum n'am văzut o fată nici chiar la panoramă!
Ești o fotografie a la minut vivantă,
Într'un cuvânt, copilă, ești extra, ești șarmantă.

O, vin să ne dăm huța pe călușul de lemn;
Lipește de a ta buză un deg-t, fă-mi un semn,
Și pentru tine 's gata ca clovnul cel urit
Să înghit chiar cîlți în flăcări, să bag săbiu pe gît!

Dar tu nu zici o vorbă!... Sta! țeapănă pe scaun
Ca și Barbara Ubrik a neamțului de Braun!...
Ah, vino, vezi tramvaiul taman acumă trece!...
Răspunde-mi! Te îndură!...

— Rahat cu apă rece!

INCIDENTUL BECK-ISTRATE

— Singura versiune adevărată —

**Metamorfoza d-rului Istrate. — D.
Istrate și d. Beck. — La mi-
nistru. — Convorbirea —
Concluzia**

Ziarele din cursul săptămîinii au povestit, cu cele mai ample detalii, o întîmplare care a avut un ecou puternic la cîinăria «Națională» de pe calea Văcărești și la lăptăria lui Karmitz. Întîmplarea e de cel mai mare interes și a avut de urmărire o vie agitație printre spectatori de la grădina Lieblich (Jignia).

Moș Teacă, ziar care nu are mîd o poliță în portofoliile d-lor Bercoveci, Nachmias, Finkels etc. și care, pede altă parte, nu primește nici o subvenție din partea Ligii antisemite, este cel mai în măsura să povestească faptele așa cum s'au înîmplat.

Este vorba — cititorii au putut-o ghici ca niște simpli femei cu barbă — de incidentul petrecut între d-nii doctori Istrate și Beck.

Metamorfoza d-lui Istrate

De mult d. doctor Istrate dădea semne vădite de filosemitism. D-se se abonase chiar la *Egalitatea*, unde, după cum am putut afla, a și început să colaboreze sub pseudonimul de Șmil Pură. O serie de articole sub acest pseudonim s'au publicat în ziarul d-lui Schwarzfild asupra asimilării evreilor. D. doctor Istrate a susținut de sigur afirmativa chestiunii.

Afară de aceasta, d. Istrate a început să frecventeze calea Văcărești, calea Du-dești și strada Traian și să se intereseze de aproape de discuțiile evreilor prin cîinării.

După unii, d. Istrate și-ar fi lăsat niște mîci percului. Nu garantăm autenticitatea acestui fapt, de oare-ce, de-o cam dată, d. ministru al cultelor se tonde cu mașina No. 2.

De alt-fel schimbarea aceasta s'a observat și din modul cum d. dr. Istrate a început să se poarte cu evreii. De unde pînă mai erl d-sa își scuipa în sin or de cite-ori întîlnea cite un descendent al lui Cîlibi Moise, astăzi d. ministru îl salută respectuos și le urează «ghit șabă» or de cite ori întîlnește cite un ovel cunoscut.

Cum se explică și cum s'a operat această transformare nimeni nu știe și nici chiar *Patriotul*, care a luat alicerea în mîină.

D. Istrate și d. Beck

În această stare sufletească d. dr. Istrate trecea pe strada Sînta Vineri, cînd, în dreptul templului, întîlnește pe d. dr. Beck. Atît i-a trebuit d-lui Istrate ca să sară din trasură și să se arunce în brațele predicatorului.

Urmă atuncî următorul scurt dar autentic dialog:

- Bunjur, d. le Beck!
- Bună ziua, d-le Istrate.
- Șapte boboci de rață, frate.

Și, asupra acestora, cel doi amici politici se despărțiră, rămînînd ca d. dr. Beck să vie a doua-zi la ministerul de culte ca să se înțeleagă cu d. dr. Istrate.

La ministru. — Convorbirea

La ministru, d. dr. Beck a fost primit cu toată pompa cuvenită. D. dr. Istrate era cu pălăria în cap, în semn de consideratie pentru amicul său.

D. ministru a făcut laude vizitatorului său, arătînd că faptele sale erau cunoscute din timpurile cele mai vechi, cînd copilul recită prin pensioane versurile următoare:

Maitre Corbeau sur un arbre perché
Ténais dans son bec un frommage.

Apol d. ministru întrebă pe d-rul Beck ce măsuri crede că trebuiesc luate pentru îmbunătățirea stării evreilor.

— D-le ministru, a spus predicatorul templului, ovreii nu vrea de cît să fie liberi a-și exercita profesiunile lor.

— Ce, numai aiti? a replicat d. dr. Istrate. El bine, afia d-le Beck că guvernul e dispus să facă ori ce pentru evrei. Mai înfil de toate veți avea drepturile politice. Veți putea alege deputați și senatori. Veți fi miniștri, generali, ofițeri, sub-ofițeri, caporali și soldați. Veți cumpăra imobile rurale, veți deschide circiul la sate, veți face ce veți voi.

Rămîne numai ca onor. coreligionarilor d-tale să aștepte aceste măsurile guvernului.

D. dr. Beck s'a retras ca să se consulte cu coreligionarilor săi.

Concluzia

Concluzia, după cite se crede, va fi că sfîrșirile d-lui doctor Istrate ca să și căpătuiască ovreii vor rămîne infructuoase.

Pînă acum evreii sînt decizi să reziste. El au făcut chiar un protest în contra d-rului Beck, care a avut cutezanja să primească propunerile d-lui dr. Istrate.

Vom reveni.

Fan-Fan

IN CIMITIR

Cînd în grozava noapte
Cu neguri fioroase,
Cu strașnice tenebre,
Te-ai aștept în cimitir;
Și cînd ai ști, ce'n soapte
Îmi spun mutre hidoase
Și'mî cîntă 'n cor, funebre,
AI zice că's martir.

Et

Dar mie nici că'mî pasă
De stălii, ori de sînții
Său dracii din zăvoae.
Atît doar, că de frig,
— O, frica nu m'apasă —
În gură'mî clănță-n dinții
Și tremur ca o foae
Și nu pot nici să strig.

Discursul d-lui Kufar d-n Buzău

— Correspundență part iculară —

Cu ocazia plecării emigranților Birădeni din Buzău un nou Cicerone a răsunat aci.

Parol și nu'l chiamă nici Cicerone nici măcar gămantan, ci pur și simplu Kufar, — da!...

Urcat pe capra unei trăsură, în mijlocul mulțimei, și roșu de emoție, scoate o hirtie îndoită în patru pe care sunt scrise două riurdi și înrepe:

D-lor și d-șoarelor!

Priviți! Convoiul trist ce vi se desfășoară înaintea ochilor, priviți și... plîngeți. (Se 'neacă. Către un emigrant care bea o brăză:) Mă, nenorocitu! întorcete cu fața în coace... n'auzi? (Apoi urmează:) Priviți d-lor, priviți! cum se duc, priviți cum pleacă, priviți! (Un emigrant crezînd că grupul pleacă, o ia la picior). (Kufar către dînsul:) Bine mă

poचितe, d'aia m'am suit eu aici să vă bateți joc de mine, haa?

(Se repede jos de pe capră, și o ia rasna prin mulțime.

Pe Kufar nu l'am mai văzut de atunci. Unii zic că de disperare, s'a dus la Ionica Pungăgrasă și s'a otrăvit cu o halbă de bere, iar alții zic că n'a avut ce să zică d'aia a fugit, ca un șoarece pirlit.

Eu nu știu ce să mai zic. Ziceți dv.

Sent-Fret

POȘTA REDACȚIEI

Fanfan. — Colerția eminentului nostru ziar greu de găsit, de care-e ați fost literalmente devastate de cumpărătorii aceste delicioase colecții. Dar... ne vom sili să te satisfacem. Însă: do ut des. În schimb te conjurăm să ne cîuți din cînd în cînd cite-ceva de prin Cîmpulung pentru coștelele lui Moș Teacă, mai ales acum cînd sezonul vîlgiatului bate la ușa otelului lui Florian.

D-lui Alexandru Macabronsky. — Versurile ce ne trimiteți cu rugămîntea de-a se publica sînt prea-conice pentru ziarul Moș Teacă. Trimiteți-le la România Însă, sucursala specială a ziarului nostru.

Alex. Petre. — Protestează manual de jogică al d-lui Maiorescu.

Celor-l-alți. — În numărul viitor.

Vaccinari și revaccină.i

Cu vaccin animal proaspăt se face de directorul institutului Vaccinal al Statului, care are la activ sînt, peste oia sută mii vaccinați cu succes.

Aplică Capsula celuloză care apără pustula de ori ce infecție. Chemăți acasă prin o carte poștală. Soseaua Kiseleff. — Se eliberează și bușine pentru școala. Telefon...

Se aduce la cunoștința onor. p. t. public că faimosul birtăș Anton Mihăescu, care, după cum zicea Richard inimă de Leu, prepară cașcavalul la capac ca și d. Iorga un curs de istorie la universitate, restabilindu-se (fusesse călcat de trăsura No. 76.896) a deschis o ospătărie națională sub otelul de France, în ciuda lui Banfil cu care este în divorț de cînd un chipș uugur i-a spus că dacă ar fi fost în Ungaria, ministrul de război l'ar fi reformat, din pricină că nu'l om de stat... ură

Întrearea la birtul național: 12 lei cartela.

CASA FONDATA LA ANUL 1859

PAPETERIE-LIBRARIA
ȘI CULORI FINE

LA PENIȚA DE SCRIS

BICIOVSKI

GALEA VICTORIEI 51 Piața Teatrului

Fornitori de cancelarie. — Articole de scris și de desen. — Registre de comptabilitate. — Cărți de vizită etc.

Culori fine pentru pictură. — Aquarele, Obiecte de pictură. — Lucrări de belle arta. — Tablouri etc.

Stabiliment de legătorie de Cărți

Strada Mihai Vodă 3. — București

Expoziție permanentă de tablouri executate în țară.

FABULOS DE EFTIN

Recomandăm cititorilor noștri Mica Publicitate a ziarului Epoca. Persoanele cari s'a ceva de cumpărat, de vîndut sau de închinat, cel cari caută să ofere ocupațiuni, etc. etc își pot face o minunată reclamație cu o cheltuială aproape de nimic: platind 5 bani de cuvînt iar pentru anunțurile cu un număr mai mari de cuvînte, de la 50 în sus, face o reducere de 1 ban la cuvînt.

TIPOGRAFIA „HELIADÉ”

București, Strada Clemenței. 3

Efectuiază ori-ce fel de lucrări tipografice. Prețuri eftine. — Primește în editură cărți didactice și de știință. — Condițiuni avantajoase pentru d-nii autori. Pentru tezele de drept și medicină se face mare reducere.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pache No. 2.

D-rul G. D. FISCHER
OCULIST

Str. Colței No. 26

Da consultațiunile între orele 5-11
după amiazi.**THEODOR MAROVICI**

DENTIST

Strada Șirbey Vodă No. 30.

Dr. I. MENDONIDI

— 10, Strada Șirbey, 10 —

MIH. G. VALERIANU

Doctor în drept, Avocat

București

Str. Belvedere, 3

AL. IONESCU

Frizer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei)

DROGUERIA ROMÂNĂ

Pentru mărirea afacerii, s'a mutat în CALEA VICTORIEI No. 97

Colț cu strada Fântâneli, Casele Dobricianu, alături de:

FARMACIA I.A. «BISERICA ALBĂ» a D-lui Dr. A. URBEANU**ROMULUS BOLINTINEANU**

AVOCAT

Plocești

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANCEI POPORULUI

Consultați de la 4-6 p. m.

5, Str. Poliției, 5.

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

EFTIN ȘI BUNI

Suncă de Sinaia și Praga

Sandviciuri, unt, brinzetură

Vreți să mâncați bine și cu puțin bani?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe de varetăți.

Adresa: Strada Câmpineanu, lângă Teatru

P. T.

Am onoare a vă informa, că în urma unei practice îndelungate, având peste 100.000 vaccinați și revaccinați în capitala Moldovei, m'am stabilit aici, în calitate de Director al institutului vaccinal al statului, și prepar

Vaccinul animal necesar țării întregi

sunt deci în stare, a vaccina și revaccina cu limfă animală preparată zilnic, aplicând capsule Celuloide cari apără pustulele precum și de orice infecțiuni, ca: Erisipel, Flagmon, inflamațiuni etc.

Vaccinez și direct de la vițel la brat cu toate regulile septică. Fiecare copil are o doză deosebită de vaccina, și o lanțetă specială, pentru a nu se transmite vre-o infecție.

Apelând la încrederea D-voastră vă rog să bine-vorți a face us de serviciile ce vă ofer, asigurându-vă că veți aprecia meritele mului specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stimă, PIERRE SOLOMON

Direct. Inst. Vaccinogr. al Statului, Alina Ekleff alături de Hugo

FARMACIA

«LA BISERICA ALBĂ»

Dr. A. URBEANU

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Casele Dobricianu (Cișmeaua Roșie)

LA MAGAZINUL

GRANCEA ȘI STANESCU

CALEA VICTORIEI

Se găsesc colonialele și delicatesele cele mai fine. Brinzetură excelentă.

Vin alb și negru din viile cele mai renumite.

COFETARIA TANASESCU

Vis-a-vis de palatul Băilor Eforiei

Poședă în ori și ce moment prăjituri și cozonaci proaspeți, atât bombonele cât și lăcșurile cele mai fine.